

sási kultúrában a Ruhagyár dolgozói között. A körülbelül 20%-os csúcs-csoporttal szemben áll a közel 10%-os csoport, amely még napilapot sem olvas. Közel 30%-a a megkérdezett dolgozóknak nem olvas rendszeresen. A 70%-nyi rendszeresen olvasó is különbözőképpen oszlik meg. Az viszont tény, ha valaki egyszer megismerkedik a könyvvel, abból már nem lesz nem olvasó, hanem a kezdő-olvasó kategórián át eljuthat az átlagolvasó kategóriáig.

Egyrészt a gyárban folytatott népművelő munkának, másrészt az üzemi könyvtárnak óriási feladata volna, hogy a dolgozókkal az olvasást és a könyvet még jobban megismertesse, megszerettesse. Esetleg szerepet játszhatna ebben a könyvtár állományának még olvasmányosabbá tétele, vagy a városi könyvtár, könyvterjesztő néhány tárlós rendszeres könyvpropagandája.

Felmérésünk és az eredmények ismertetése csupán szerény kezdet. A konkrét társadalmi valóság megismerésére számos kultúrszociológiai, iparszociológiai felmérést kellene városunkban az üzemekben, intézményekben végrehajtani. Ehhez azonban roppant nagy mértékben szükséges volna mind az állami, mind a társadalmi szervek támogatása. Sem egyes kutatók, sem kutatócsoportok nem vállalkozhatnak arra, hogy egyedül megbirkózzanak ennek a roppant feladatnak csupán egy hányadával is. Az idő azonban sürget. Minél előbb ismerjük meg a konkrét társadalmi összefüggéseket, annál hamarabb tudunk élni a megállapított pozitívumok nyújtotta lehetőségekkel, illetve tudjuk orvosolni a hiányosságokat.

Kovács Margit rajza